

VIII.

Forslag til Lov

om

Æresoprejsning uden Bevilling.(Fremsat i Landstinget den 3. Oktober 1923 af Justitsminister *Rytter*).

§ 1.

Den, som ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal, saafremt Straffen ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød, indtræde i den fulde Besiddelse af de samme Rettigheder, som ellers opnaas ved Æresoprejsning efter Lov af 3. April 1868, naar der er hengaaet mindst 5 Aar efter Straffens Udtaaelse eller Eftergivelse ved Benaadning, og han ved Attester fra paalidelige Personer, der har haft Lejlighed til nøje at iagttage hans Færd, gøltgør at have ført en ulastelig Vandel i de sidste 5 Aar. Genindtrædelsen i Rettigheder finder Sted fra det Tidspunkt at regne, da den i § 3 ommeldte Erklæring udstedes.

§ 2.

Er Straffen højere end i § 1 ommeldt, men dog ikke over Strafarbejde i 2 Aar og ikke idømt for nogen af de i almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 Kapitel 16 omhandlede Forbrydelser, opnaar Domfældte Æresoprejsning med samme Virkning og fra samme Tidspunkt som efter § 1, naar der er hengaaet mindst 10 Aar efter Straffens Udtaaelse eller Eftergivelse ved Benaadning, og han ved Attester fra paalidelige Personer, der har haft Lejlighed til nøje at iagttage hans Færd, godtgør at have ført en ulastelig Vandel i de sidste 10 Aar.

§ 3.

Efter overfor Stedets Politimester — i København Politidirektøren — at have godtgjort, at de i §§ 1 og 2 nævnte Betingelser er til Stede, er vedkommende berettiget til hos Politimesteren (Politidirektøren) uden Betaling at forlange udstedt en skriftlig Erklæring om den efter nærværende Lov opnaaede Æresoprejsning. Formen for Erklæringen fastsættes af Justitsministeriet.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1924. Samtidig ophæves Lov om Æresoprejsning uden Bevilling af 13. April 1894.